

РЕШЕНИЕ

№ 1899

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10584** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба от „Електроенергиен системен оператор“/ЕСО/ - ЕАД – [населено място] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от А. Ц. – изпълнителен директор чрез процесуален представител Л. Д. срещу Решение № Ж-788 от 19.09.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по т.3 и т.4 от диспозитива на решението, с което на основание чл. 22, ал.1, ал.5, ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.2 от Наредба №3 КЕВР задължава „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД в 14-дневен срок от получаване на писмото за съгласуване по т.1 от диспозитива да изпълни задължението си по чл.53, ал.3 от Наредба №6, като съгласува условията за присъединяване на ФЕЦ с мощност 230 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 15031.501.1219, [улица], [населено място], общ. С., без да обвързва съгласуването със заплащане на цена и в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.3 „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им.

Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила, противоречие с материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Съществени нарушения на административно-производствени правила

според жалбоподателя се изразяват в това, че по същество в оспореното решение липсват фактически основания, въз основа на които да се установи по какъв начин КЕВР е достигнал до задължителните указания, дадени на жалбоподателя в решението. В производството пред административния орган не са анализирани документите в пълнота, което е довело до необоснованост на правните изводи в решението. Материалният закон е нарушен, тъй като според жалбоподателя не е приложил относимия ред по реда на Наредба №6 за присъединяването на обекти на оператора на електроразпределителната мрежа към преносната мрежа, разрешаването на който спорен въпрос е свързан именно със заплащане на цена на услуга, като необосновано КЕВР е сформирала извод, че нормата на чл.116а от ЗЕ е неприложима в конкретния случай. Като не е определила правилно обекта за присъединяване на оператора на електроразпределителната мрежа и респ. и електропроизводствените мощности, които се присъединяват към този обект на жалбоподателя, които ще работят в паралел с електроенергийната система, КЕВР е постановила немотивирано решение, което е и в противоречие с материалния закон. Счита, че решението противоречи с целта на закона за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и създаване на стимули за ефективно развитие на сигурни, надеждни и ефикасни мрежи. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли съда да отмени обжалваното решение по т.3 и т.4 от диспозитива по подробни съображения, изложени в жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски по списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител юрк. Б. оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила административния акт като законосъобразен и правилен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД, чрез процесуалния си представител адв. С., моли жалбата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира разноски по списък.

Заинтересованата страна ЕТ „АГРОПРОМ 2000 – Петър Петров“ се представлява от адв. С., която оспорва жалбата и моли да се постанови решение, с което да се потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-13-273-46/08.03.2023 г., подадена от П. П. – ЕТ „АГРОПРОМ 2000 – ПЕТЪР ПЕТРОВ“ срещу „Електроразпределение Север“ АД, в

която се възразява срещу определена цена за съгласуване на условията за присъединяване на фотоволтаична електроцентрала /ФЕЦ/, с мощност 230 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 15031.501.1219, [улица], [населено място], общ. С.. В жалбата е наведено твърдение, че във връзка с подадено от дружеството искане за проучване на условията за присъединяване на ФЕЦ към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД е получено писмо, че е необходимо съгласуване на условията за присъединяване с „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД /ЕСО ЕАД/ при цена 7848лв. В жалбата е посочено, че в имота има присъединен потребител с предоставена мощност 260 kW на ниво НН посредством собствен трафопост. Според едноличния търговец цената за съгласуване с ЕСО ЕАД е в разрез с нормативната уредба.

По жалбата КЕВР е образувала преписка и е извършена проверка, на основание чл.142 и чл.143 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. В становището си, постъпило в КЕВР, ЕР Север е посочило, на 24.11.2022 г. ЕТ „АГРОПРОМ 2000 – ПЕТЪР ПЕТРОВ“ е подало Заявление за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на ФЕЦ, предвидена за изграждане в посочената местност, като при проучването е установено, че заявената ФЕЦ следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа средно напрежение /СрН/ и в изпълнение на разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи ЕР Север е изпратило писмо изх.№ПВИ-4213-1/16.01.2023 г. до ЕСО ЕАД, с което е подадено Искане за съгласуване условията за присъединяване на електрическата централа към разпределителната мрежа СрН. С писмо с изх. №[ЕГН]/18.01.2023 г. едноличния търговец е уведомен за предприетите действия от ЕР Север и за получения отговор от ЕСО ЕАД, че е необходимо да бъде заплатена сумата от 7 848лв. С ДДС. ЕР Север е запознано с писмо изх. №6393501/31.01.2023 г. производителя със становището на ЕСО ЕАД и му е посочило реда за заплащане на цитираната от ЕСО ЕАД сума.

С писмо изх.№Е-13-273-46/27.04.2023 г., на основание чл.26, ал.1 от АПК във връзка с чл.13, ал.8 от ЗЕ КЕВР е уведомила ЕСО ЕАД за започналото производство пред комисията и същото на основание чл.27, ал.1 от АПК е конституирано като страна в производството по издаване на индивидуалния административен акт. Със същото писмо КЕВР е изпратила и жалбата и на основание чл.142 и сл. от Наредба №3 от ЕСО ЕАД е изискано становище по случая.

На 15.05.2023 г. ЕСО ЕАД е представил отговор, в който е описано, че цената за присъединяване е предявена на основание чл.102, ал.3 от Наредба №6 към електроразпределителното дружество във връзка с присъединяване на обект на оператора на електроразпределителната мрежа към преносната мрежа с писмо изх.№ЦУ-ЕСО-512-1/20.01.2023 г.

Въз основа събраните данни и доказателства след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Дирекция Електроенергетика и топлоенергетика на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-1103 от 14.09.2023 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол

№ 293 от 19.09.2023 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата.

С оспореното Решение № Ж-788 от 19.09.2023 г. КЕВР е приела жалбата на ЕТ „АГРОПРОМ 2000 – ПЕТЪР ПЕТРОВ“ за основателна и на основание 22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката на ЕСО - ЕАД и „Електроразпределение Север“- АД, са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да изпрати за съгласуване условията за присъединяване на ФЕЦ с мощност 230 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 15031.501.1219, [улица], [населено място], общ. С. до „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им; 3. В 14-дневен срок след получаване на писмото за съгласуване по т.1 „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД да изпълни задължението си по чл.53, ал.3 от Наредба №6, като съгласува условията за присъединяване на ФЕЦ с мощност 230 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 15031.501.1219, [улица], [населено място], общ. С. без да обвързва съгласуването със заплащане на цена; 4. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.3 „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД да предостави на комисията доказателства за изпълнението им; 5. В 30-дневен срок след извършване на съгласуването от „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД по т.3 „Електроразпределение Север“ АД да изготви и предостави писмено становище за условията за присъединяване на ЕТ „АГРОПРОМ 2000 – ПЕТЪР ПЕТРОВ“, за ФЕЦ, с мощност 230 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 15031.501.1219, [улица], [населено място], общ. С.. 6. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.5 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Решението на КЕВР е връчено на „ЕСО“ ЕАД на 27.09.2023 г, видно от известие за доставяне IPS1040 80PXMR S, като на 10.10.2023 г. е подадена жалба чрез КЕВР срещу решението в частта по раздел втори, точка три и четири.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдителни, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Според

чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал.2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Съдът намира за неоснователни твърденията в жалбата за съществени процесуални нарушения при постановяване на процесното решение и по-конкретно липсата на фактически основания, въз основа на които КЕВР е достигнала до извод за основателност на жалбата на едноличния търговец, съответно до необходимостта от даване на задължителни указания на жалбоподателя. В административния акт са посочени фактическите обстоятелства, от значение за неговото издаване и съображения, от които е видна волята на ответника. В мотивната част на акта е видно, че същият е постановен след анализ на фактите и обстоятелствата във връзка с присъединяването на електрическата централа на ЕТ „АГРОПРОМ – 2000 – ПЕТЪР ПЕТРОВ“ към електроразпределителната мрежа и съотнасянето на тези факти към утвърдените от КЕВР на жалбоподателя цени и към приложимия закон. В резултат на

това КЕВР е стигнала до заключението, че в Решение №Ц-27 от 28.07.2016 г. на КЕВР за одобряване на ценоразписа за услугите, които ЕСО ЕАД предоставя, няма одобрена цена за съгласуване на условия за присъединяване на обект към електрическата мрежа на друг оператор „ЕР Север“ АД. Такива липсват и в последващото издадено Решение №Ц-24/22.11.2023 г. на КЕВР

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че оспореното решение на КЕВР е издадено в нарушение на нормите на ЗЕ, Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Производството пред КЕВР е образувано по жалба на ЕТ „АГРОПРОМ – 2000 – ПЕТЪР ПЕТРОВ“, производител на електрическа енергия от възобновяем източник, който на 24.11.2022 г. е подал Искане за проучване на условията за присъединяване на ФЕЦ, с мощност 230 kW, предвидена за изграждане в имот с идентификатор 15031.501.1219, [улица], [населено място], общ. С. към електроразпределителната мрежа на "Електроразпределение Север" АД. ЕР Север АД е определило условията за присъединяване на заявения обект с място на присъединяване – електропровод 20 kV „Г.“, подстанция Т. 110/20 kV. ЕР Север АД с писмо изх. № ПВИ-4213-1/16.01.2023 г. е изпратило до "ЕСО ЕАД" за "съгласуване" определените от "ЕР Север" условия за присъединяване на заявения обект. В отговор с писмо от 20.01.2023 г., ЕСО ЕАД е уведомило ЕР Север, че е необходимо да се заплати сумата от 7 848, 00 лв. с ДДС за извършване на услугата - "проучване на условията и начина на присъединяване на Вашия обект". В писмото "ЕСО" ЕАД е заявило, че след представяне на документ за платена цена за проучване, ще разгледа искането на "ЕР Север" и ще му предостави становище/предварителен договор за условията на присъединяване на заявения обект. Предвид претендираните суми за услугата и забавяне на съгласуването КЕВР се е произнесла по спора в съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ и чл. 142 – чл. 147 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ).

КЕВР е спазила разпоредбата на чл. 53, ал. 3 от Наредба № 6, съгласно която операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа средно напрежение и сключва предварителен договор за присъединяване в срок от 25 години.

В съответствие с чл. 116 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като съгласно ал. 3 – "Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с

присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването".

Съгласно чл. 116, ал. 7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с наредба, приета от комисията. В тази връзка правилно са съобразени приложимите разпоредба на чл. 53, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 6 по конкретния спор.

Императивно с ал. 8 на чл. 116 от ЗЕ е указано, че операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже присъединяването на нов обект на производител на електрическа енергия въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10-годишния план за развитие на мрежата.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че съгласуването, съставлява проучване, за което се дължи такса за сключване на договор за проучване. Отнася се до отделни етапи в процедурата, като е необходимо първо съгласуване на искането за присъединяване на обекта към преносната мрежа по чл. 53, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 6, което съгласуване не е обусловено от заплащане на цена, след което съгласуване се сключва предварителен договор за проучване. Предвиденото съгласуване на операторите на разпределителните мрежи с оператора на преносната мрежа на условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителна мрежа средно напрежение съгл. чл.53 ал.2 от Наредба № 6 не представлява проучване на присъединяване на обекта към преносната мрежа и не съответства на включените по количества и обем разходи на одобрената от КЕВР цена на ЕСО ЕАД по позицията „2.1 Проучване за присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана мощност до 15 МВ включително“, на стойност 7848лв. Съгласуването по Наредба № 6 е предвидено с цел информиране на ЕСО ЕАД за възникващото му задължение за присъединяване на конкретния обект на производител, като изискването на ЕСО ЕАД за заплащане на цена за съгласуване на становище от производителя съгласно чл.53 ал.2 от Наредба № 6 няма нормативно основание и такава цена не е определена по надлежния ред от

КЕВР.

В случая е неотнoсима разпоредбата на чл. 116а от ЗЕ, която е свързана с присъединяване обекти на оператор на електроразпределителна мрежа във връзка с разширяване, реконструкция и модернизация на електроразпределителните мрежи, както и за присъединяване към тях на обекти на производители и клиенти на електрическа енергия. Този вид присъединяването се осъществява при сключен договор между оператора на електропреносната мрежа и оператор на електроразпределителна мрежа по цени за присъединяване, утвърдени от комисията съгласно съответната наредба по чл. 3б, ал. 3, като тази процедура е неотнoсима за конкретния спор.

Следва да се има предвид, че неразграничаването на услугите „проучване“ и „съгласуване“ и смесването на правната уредба за две различни по своята същност процедури по присъединяване, е довело до неправилно прилагане от страна на жалбоподателя ЕСО ЕАД на цени по ценоразписа, утвърден от КЕВР с Решение №Ц-27/28.07.2016 г. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че ЕСО ЕАД неправилно претендира от ЕТ АГРОПРОМ – 2000 – П. П.“ заплащане на цена за услуга „проучване на условията за присъединяване“ която жалбоподателят би следвало да заплати само ако производителят се присъединява към мрежата на ЕСО ЕАД, но не и към тази на „Електроразпределение Север“ АД. Правилен се явява изводът на КЕВР, че претендираната от жалбоподателя цена в размер 7848лв. с ДДС не е за услугата „съгласуване“, какъвто е настоящия случай, а за услугата „проучване“, която в разглеждания случай, както стана ясно по-горе, ЕСО ЕАД не е предоставило на търговец. Предвид изложеното, претендираната цена в сочения размер според съда няма фактическо основание да бъде заплатена от заинтересованата страна едноличен търговец, в какъвто смисъл е и съдебната практика на ВАС, формирана по идентични спорове – Решение №6300 от 13.06.2023 г. на ВАС по адм.д.№408/2023 г, Решение №7247 от 30.06.2023 г. на ВАС по адм.д. №1579/2023 г.

Съдът намира за неоснователни аргументите в жалбата, че оспореният административен акт е в противоречие с целта на закона. Процесното решение на КЕВР е постановено в резултат на осъществяване законоустановеното в чл.22 от ЗЕ правомощие на КЕВР да разглежда и да се произнася по жалби на ползватели на електрически мрежи срещу оператори на такива мрежи. Предвид горното, Решение

№Ж-788/19.09.2023г. на КЕВР, в частта му по т.3 и т.4 от диспозитива на решението, е постановено в рамките на предоставената от закона компетентност, при постановяването му комисията няма превратно упражняване на власт, следователно и не е налице несъответствие с целта на закона.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.3 и ал.4 от АПК, ответникът и заинтересованите страни имат право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски. Ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ, като съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

На заинтересованата страна ЕТ „АГРОПРОМ 2000 – ПЕТЪР ПЕТРОВ“ следва да се присъдят разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, съгласно предоставения Списък на разноските.

На заинтересованата страна „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД следва да се присъдят разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1 200 лева, съгласно предоставения Списък на разноските. Относно направеното възражение за прекомерност от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, съдът намира същото за неоснователно с оглед разпоредбата на ал. (3) на чл. 8 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения: „ За процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв.“

С оглед изложеното , Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроенергиен системен оператор“- ЕАД - [населено място] срещу Решение № Ж-788 от 19.09.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по т.3 и т.4 от

диспозитива.

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор” ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление 1618 [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор А. Ц. да заплати на КЕВР сумата в размер на 200 /Двеста/ лв., представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор” ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление 1618 [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор А. Ц. да заплати на ЕТ „АГРОПРОМ 2000 – ПЕТЪР ПЕТРОВ“ ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от едноличния търговец П. В. П., сумата от 400 /четиристотин/ лева, заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор” ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление 1618 [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор А. Ц. да заплати на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] сумата от 1 200 /Хиляда и двеста/ лева, заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

СЪДИЯ:

